
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0342

EU:n ja Yhdysvaltain suhteiden tila

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2018 EU:n ja Yhdysvaltain suhteiden tilasta (2017/2271(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa – Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia” sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) 7. kesäkuuta 2017 antaman yhteisen tiedonannon strategisesta lähestymistavasta selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon EU:n ja Yhdysvaltain 28. marraskuuta 2011 Washington D.C.:ssä ja 26. maaliskuuta 2014 Brysselissä pitämien huippukokousten tulokset,
- ottaa huomioon yhteiset julkilausumat, jotka annettiin transatlanttisen lainsäätäjien vuoropuhelun (TLD) Washington D.C.:ssä 28. ja 29. marraskuuta 2016 pidetyssä 79:nnessä, Vallettassa 2. ja 3. kesäkuuta 2017 pidetyssä 80:nnessä, Washington D.C.:ssä 5. joulukuuta 2017 pidetyssä 81:nnessä sekä Sofiassa, Bulgariassa 30. kesäkuuta 2018 pidetyssä 82:nnessä parlamenttien välisessä kokouksessa,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2016 annetun komission ja unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Yhteinen kehys hybridiuhkien torjumiseksi: Euroopan unionin toimet” (JOIN(2016)0018),
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 annetun Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin yhteisen julkilausuman, 5. ja 6. joulukuuta 2016 annetut EU:n ja Naton neuvostojen tukemat yhteiset ehdotukset sekä 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset,
- ottaa huomioon EU:n ja Naton vuonna 2016 antaman yhteisen julkilausuman,

- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2017 esitellyn Yhdysvaltain kansallisen turvallisuusstrategian ja 19. tammikuuta 2018 esitellyn Yhdysvaltain kansallisen puolustusstrategian,
- ottaa huomioon ERI-aloitteen (European Reassurance Initiative),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvostossa vuonna 2015 hyväksytyt EU:n ilmastodiplomatian toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon tietyn kolmannen maan lainsäädännön soveltamisen ekstraterritoriaalisilta vaikutuksilta sekä siihen perustuvilta tai siitä aiheutuvilta toimilta suojautumisesta 22. marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2271/96¹,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n alueiden ja kaupunkien roolista Pariisin ilmastopöytäkirjan (COP 21) täytäntöönpanossa ja erityisesti sen 13 kohdan²,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa transatlanttisista suhteista ja erityisesti 1. kesäkuuta 2006 EU:n ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden parantamisesta transatlanttisen kumppanuussopimuksen puitteissa³, 26. maaliskuuta 2009 transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen⁴, 17. marraskuuta 2011 EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta 28. marraskuuta 2011⁵ sekä 13. kesäkuuta 2013 EU:n tehtävästä laajemman transatlanttisen kumppanuuden edistämisestä⁶ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista⁷,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) täytäntöönpanosta⁸,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) täytäntöönpanosta⁹,
- ottaa huomioon 8. helmikuuta 2018 antamansa päätöslauselman YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestön (UNRWA) tilanteesta¹⁰,

---

¹ EYVL L 309, 29.11.1996, s. 1.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0068.

³ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 226.

⁴ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 198.

⁵ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 124.

⁶ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 120.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0435.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0493.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0492.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0042.

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A8-0251/2018),
- A. ottaa huomioon, että EU:n ja Yhdysvaltain kumppanuus perustuu vahvoihin poliittisiin, kulttuurisiin, taloudellisiin ja historiallisiin siteisiin, yhteisiin arvoihin, joita ovat vapaus, demokratia, rauhan ja vakauden edistäminen, ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate, sekä yhteisiin tavoitteisiin, joita ovat vauraus, turvallisuus, avoimet ja integroituneet taloudet, sosiaalinen edistys ja osallisuus, kestävä kehitys ja konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen, ja ottaa huomioon, että sekä Yhdysvallat että EU ovat oikeusvaltioperiaatetta noudattavia demokratioita, joissa on toimivat keskinäiset valvontajärjestelmät; toteaa, että lyhyellä aikavälillä tämän kumppanuuden edessä on lukuisia haasteita ja häiriöitä mutta pitkän aikavälin perustekijät ovat yhä vahvat ja unionin ja Yhdysvaltain välinen samanmielisten kumppaneiden yhteistyö on oleellisen tärkeää;
- B. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltain olisi yhteisten arvojensa ja jaettujen periaatteidensa muodostaman vahvan perustan pohjalta tutkittava vaihtoehtoisia tapoja lujittaa transatlanttista suhdetta ja vastata konkreettisesti edessämme oleviin vaikeisiin haasteisiin käyttämällä kaikkia viestintäkanavia; toteaa, että lainsäätäjinä Yhdysvaltain kongressilla ja Euroopan parlamentilla on tärkeä ja merkityksellinen rooli demokratioissamme ja niiden olisi käytettävä kaikkia yhteistyömahdollisuuksiaan demokraattisen, liberaalin ja monenkeskisen järjestyksen säilyttämiseksi sekä vakauden ja jatkuvuuden edistämiseksi maanosassamme ja maailmassa;
- C. ottaa huomioon, että globaalissa, monimutkaisessa ja yhä moninapaisemmassa maailmassa EU:n ja Yhdysvaltain on edelleen toimittava rakentavissa rooleissa vahvistamalla ja pitämällä yllä kansainvälistä oikeutta, edistämällä ja suojelemalla perusoikeuksia ja -periaatteita ja ratkomalla yhteisesti alueellisia konflikteja ja maailmanlaajuisia haasteita;
- D. ottaa huomioon, että EU:lla ja Yhdysvalloilla on edessään geopoliittisen muutoksen aikakausi ja samankaltaisia monimutkaisia uhkia (sekä perinteisiä uhkia että hybridiuhkia), joita valtiolliset ja muut kuin valtiolliset toimijat etelässä ja idässä aiheuttavat; toteaa, että kyberhyökkäykset ovat yhä yleisempiä ja hienovaraisempia ja että EU:n ja Yhdysvaltain Nato-yhteistyöllä voidaan täydentää molempien pyrkimyksiä ja suojella valtionhallinnon, puolustusalan ja muiden alojen kriittistä tietoinfrastruktuuria; toteaa, että näiden uhkien torjuminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä;
- E. toteaa, että unioni tunnustaa Yhdysvaltain jatkuvan sotilaallisen tuen, jolla varmistetaan unionin turvallisuus ja puolustus, ja että unioni on kiitollisuudenvelassa kaikille niille amerikkalaisille, jotka uhrasivat henkensä Euroopan turvallisuuden puolesta Kosovon ja Bosnian konflikteissa; toteaa, että unioni pyrkii nyt varmistamaan oman turvallisuutensa rakentamalla suurempaa strategista autonomiaa;
- F. toteaa, että Yhdysvallat on päättänyt leikata osuuttaan Yhdistyneiden kansakuntien rauhanturvabudjetista 600 miljoonalla dollarilla;
- G. toteaa, että vaikeammin ennakoitava Yhdysvaltain ulkopolitiikka luo lisää epävarmuutta kansainvälisiin suhteisiin ja saattaa jättää tilaa maailmanpolitiikan näyttämön muille

toimijoille, kuten Kiinalle, jonka poliittinen ja taloudellinen vaikutusvalta on kasvussa kaikkialla maailmassa; toteaa, että moni keskeinen Aasian maa on lähentymässä Kiinaa oltuaan ennen lähempänä Yhdysvaltoja;

- H. ottaa huomioon, että unioni on edelleen täysin sitoutunut monenvälisyyteen sekä yhteisten arvojen edistämiseen, mukaan luettuina demokratia ja ihmisoikeudet; toteaa, että sääntöihin perustuva kansainvälinen järjestelmä hyödyttää sekä Yhdysvaltoja että EU:ta; pitää tältä osin äärimmäisen tärkeänä, että EU ja Yhdysvallat toimivat yhdessä synergisesti tukeakseen sääntöihin perustuvaa maailmanjärjestystä, jonka takaajina toimivat voimakkaat, uskottavat ja tehokkaat kansainväliset organisaatiot ja elimet;
- I. toteaa, että Yhdysvaltain ja EU:n kumppanuus on ollut oleellisen tärkeä maailman poliittiselle sekä talous- ja turvallisuusjärjestelmälle jo yli 70 vuoden ajan; toteaa, että transatlanttisen suhteen edessä on paljon haasteita ja siihen kohdistuvat paineet ovat monella alalla lisääntyneet presidentti Trumpin vaalivoiton jälkeen;
- J. toteaa, että EU:n globaalistrategian osana ilmastotoimet on integroitu ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja että yhteyksiä energian ja ilmaston, turvallisuus- ja kehitystavoitteiden ja maahanmuuton sekä vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan välillä on vahvistettu;
- K. toteaa, että EU on edelleen täysin sitoutunut sääntöihin perustuvaan, avoimeen ja syrjimättömään monenväliseen kauppajärjestelmään; toteaa, että WTO on maailmanlaajuisen kauppajärjestelmän ytimessä ainoa instituutio, joka voi varmistaa aidosti yhtäläiset toimintaedellytykset;
- L. toteaa, että Yhdysvaltain ja EU:n olisi tuettava Länsi-Balkanin maiden pyrkimyksiä liittyä transatlanttiseen yhteisöön; toteaa, että EU:n voimistuneen osallistumisen rinnalla Yhdysvaltain jatkuva sitoutuminen on tältä osin ratkaisevan tärkeää;
- M. toteaa, että unionilla on kasvava vastuu oman turvallisuutensa varmistamisesta strategisessa ympäristössä, joka on viime vuosien aikana heikentynyt huomattavasti;
- N. toteaa, että Euroopan turvallisuuden perustan muodostaa pyrkimys yhteiseen strategiseen autonomiaan, minkä 28 valtioiden ja hallitusten päämiestä vahvasti Euroopan unionin globaalistrategiassa kesäkuussa 2016;

Yhteisiin arvoihin perustuva kattava kehys

1. muistuttaa ja pitää kiinni siitä, että EU:n ja Yhdysvaltain pitkäaikainen kumppanuus ja liittosuhde perustuu ja sen olisi perustuttava siihen, että ne jakavat ja edistävät yhdessä yhteisiä arvoja, joita ovat vapaus, oikeusvaltioperiaate, rauha, demokratia, yhdenvertaisuus, sääntöihin perustuva monenvälisyys, markkinatalous, sosiaalinen oikeudenmukaisuus, kestävä kehitys ja ihmisoikeuksien, myös vähemmistöjen oikeuksien, kunnioittaminen sekä yhteinen turvallisuus siten, että painopisteenä on konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen; pitää näiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta erityisen tärkeänä vahvistaa EU:n ja Yhdysvaltain kumppanuutta, joka on yksi globalisoituneen maailman tärkeimpiä yhteistyöakseleita;
2. pitää myönteisenä komission puheenjohtajan Junckerin ja Yhdysvaltain presidentin Trumpin Washingtonissa 25. heinäkuuta 2018 pidettyä tapaamista, joka ilmensi kahdenvälisten suhteiden paranemista; panee merkille heidän antamansa julkilausuman ja heidän halunsa pyrkiä vähentämään kaupan alan transatlanttisia jännitteitä; muistuttaa

tässä yhteydessä rangaistustullien tuhoisasta vaikutuksesta; toistaa samalla tukensa kauppasopimukseen sovellettavalle laajalle ja kattavalle menettelylle sekä monenvälisyydelle;

3. korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltain suhde on maailmanlaajuisen vakauden perustavalaatuinen tausta ja se on toiminut kulmakivenä, kun olemme pyrkineet turvaamaan yhteiskuntiemme rauhan, vaurauden ja vakauden toisen maailmansodan päättymisestä lähtien sekä rakentamaan monenvälistä poliittisen ja taloudellisen yhteistyön ja kaupan järjestelmää, joka perustuu sääntöihin ja arvoihin; muistuttaa, että EU:n ja Yhdysvaltain suhde on strateginen ja aito ja että vahva transatlanttinen kytkös on molempien osapuolten ja koko maailman etujen mukaista; uskoo, että nykyinen yksipuolinen ”Amerikka ensin” -politiikka vahingoittaa sekä EU:n että Yhdysvaltain etuja, heikentää keskinäistä luottamusta ja voi myös vaikuttaa laajemmin maailmanlaajuisen vakautteen ja vaurautteen; muistuttaa, että EU:ta kiinnostavat pitkäaikaiset, molempia osapuolia hyödyttävät kumppanuudet, jotka pohjautuvat yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin, jotka ovat tärkeämpiä kuin liiketoimista lyhyellä aikavälillä saatavat voitot;
4. korostaa, että kumppanuus ulottuu paljon pitemmälle kuin pelkkään ulkopoliittikkaan ja kauppaan ja sisältää myös sellaisia muita aloja kuin (kyber)turvallisuus, talouteen, digitaalialaan ja rahoitukseen liittyvät kysymykset, ilmastonmuutos, energia, kulttuuri sekä tiede ja teknologia; korostaa, että nämä kysymykset liittyvät tiiviisti toisiinsa ja niitä olisi käsiteltävä samassa kattavassa kehityksessä;
5. on huolissaan tavasta, jolla Yhdysvallat suhtautuu maailmanlaajuisen kysymysten ja alueellisten konfliktien ratkaisemiseen presidentti Trumpin valinnan jälkeen; korostaa, että unionille on tärkeää ylläpitää transatlanttisia suhteita ja käydä jatkuvaa vuoropuhelua, jossa korostetaan EU:ta ja Yhdysvaltoja lähentävien kysymysten merkitystä; pyrkii selvyyteen siitä, onko vuosikymmenten kuluessa muotoutuneella transatlanttisella kumppanuudella edelleen sama merkitys yhdysvaltalaisille kumppaneillemme; korostaa, että kumppanuutemme arvoperusteinen yleinen kehitys on olennainen maailmanlaajuisen talous- ja turvallisuusrakenteiden ylläpidon ja jatkuvan lujittamisen kannalta; painottaa, että EU:ta ja Yhdysvaltoja yhdistävillä asioilla olisi viime kädessä oltava enemmän painoarvoa kuin asioilla, jotka erottavat niitä;
6. korostaa, että luonteeltaan pysyvästi epävakaa ja epävarmassa kansainvälisessä järjestelmässä Euroopalla on vastuu oman strategisen autonomiansa rakentamisesta lisääntyviin yhteisiin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa siksi, että Euroopan maiden on säilytettävä kykynsä tehdä päätöksiä ja toimia itse etujensa puolustamiseksi; muistuttaa, että strateginen autonomia on sekä oikeutettu päämäärä Euroopalle että painopistetavoite, jonka on käytävä ilmi teollisella ja operatiivisella kentällä ja valmiuksissa;

Kumppanuuden lujittaminen

7. muistuttaa, että tämä kumppanuus tarjoaa runsaasti potentiaalia ja strategista etua sekä Yhdysvalloille että EU:lle, kun sillä pyritään saavuttamaan molemminpuolista hyvinvointia ja turvallisuutta ja vahvistamaan sääntöihin ja arvoihin perustuvaa järjestystä, jolla tuetaan kansainvälisiä instituutioita ja annetaan niille keinot parantaa globaalihallintaa; kehottaa vahvistamaan vuoropuheluumme ja osallistumistamme kaikilla tämän kumppanuuden aloilla ja kaikilla yhteistyötasoilla myös kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa; korostaa, että päätöksillämme ja toimillamme

on vaikutusta maailman talous- ja turvallisuusrakenteisiin ja että niiden olisi siksi oltava esimerkillisiä ja molempien kumppaneiden etujen mukaisia;

8. korostaa Yhdysvaltain velvoitteita globaalina maailmanvaltana ja kehottaa Yhdysvaltain hallintoa säilyttämään yhteiset perusarvot, jotka ovat transatlanttisten suhteiden perusta, ja varmistamaan, että kaikissa olosuhteissa kunnioitetaan kansainvälistä oikeutta, demokratiaa, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia YK:n peruskirjan ja muiden Yhdysvaltain allekirjoittamien tai ratifioimien kansainvälisten välineiden mukaisesti;
9. korostaa, että EU ja Yhdysvallat ovat toistensa tärkeimmät kumppanit moninapaisessa maailmassa ja että yksipuoliset toimet ainoastaan heikentävät transatlanttista kumppanuutta, jonka on oltava tasa-arvoisten osapuolten kumppanuus, joka perustuu vuoropuheluun ja pyrkii parantamaan keskinäistä luottamusta;
10. pitää valitettavana, että Yhdysvaltain uuden suurlähettilään nimittäminen Euroopan unioniin on viivästynyt, mutta suhtautuu myönteisesti uuden suurlähettilään nimittämiseen ja nimityksen vahvistamiseen Yhdysvaltain senaatissa 29. kesäkuuta 2018;
11. arvostelee voimakkaasti Yhdysvaltain uuden Saksan-suurlähettilään Richard Grenellin lausuntoja, joissa tämä totesi tavoitteena olevan kansallisten populistien voimistaminen kaikkialla Euroopassa, ja muistuttaa, että diplomaattien roolina ei ole tukea yksittäisiä poliittisia voimia vaan edistää keskinäistä yhteisymmärrystä ja kumppanuutta; pitää lisäksi vihamielisinä ja transatlanttisen kumppanuuden henkeen sopimattomina Trumpin hallinnon virkamiesten lausuntoja, joissa halveksutaan EU:ta ja tuetaan muukalaisvihamielisiä ja populistisia voimia, jotka pyrkivät tuhoamaan Euroopan yhdentymishankkeen;
12. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan yhteistyötä, koordinointia, johdonmukaisuutta ja vaikuttavuutta unionin Yhdysvaltoja koskevan politiikan alalla, jotta unioni näyttäytyy yhtenäisenä ja vaikuttavana kansainvälisenä toimijana, jolla on johdonmukainen viesti;
13. muistuttaa, että Yhdysvallat on keskeinen kumppani puolustus- ja turvallisuusetujen yhtenevyyden ja vahvojen kahdenvälisen suhteiden vuoksi; kehottaa järjestämään mahdollisimman pian EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksen, jotta voidaan ratkaista nykyiset haasteet ja jatkaa keskinäisten, globaalien ja alueellisten kysymysten käsittelyä;
14. pitää tärkeänä, että Yhdysvalloilla on joukkoja Euroopan maissa tarpeen mukaan ja siten, että sovitusta sitoumuksista pidetään kiinni;
15. pitää kiinni siitä, että ulkopoliitikasta transatlanttisella tasolla käytävä rakenteellinen ja strateginen vuoropuhelu, johon osallistuvat myös Euroopan parlamentti ja Yhdysvaltain kongressi, on transatlanttisten rakenteiden ja myös turvallisuusyhteistyön vahvistamisen avain, ja kehottaa laajentamaan EU:n ja Yhdysvaltain välisen vuoropuhelun ulkopoliittista soveltamisalaa;
16. muistuttaa kehotuksestaan luoda transatlanttinen poliittinen neuvosto (TPC), jossa käsitellään ja koordinoidaan järjestelmällisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja jota johtaisivat varapuheenjohtaja / korkea edustaja ja Yhdysvaltain ulkoministeri ja jonka tukena toimisivat poliittisten johtajien säännölliset tapaamiset;

17. pitää myönteisenä, että transatlanttinen lainsäätäjien vuoropuhelu (TLD) tekee jatkuvasti ja keskeytyksettä työtä edistääkseen EU:n ja Yhdysvaltain suhteita parlamentaarisen vuoropuhelun ja yhteisesti kiinnostavien kysymysten koordinoinnin avulla; muistuttaa, että ihmisten välinen yhteydenpito ja vuoropuhelu on tärkeää transatlanttisten suhteiden vahvistamisen kannalta; kehottaa siksi vahvistamaan Yhdysvaltain senaatin ja edustajainhuoneen sekä Euroopan parlamentin osallistumista; pitää myönteisenä kongressin puolueiden välisen EU-toimintaryhmän uudelleenperustamista kongressin 115. vaalikautta varten, ja pyytää Euroopan parlamentin yhteystoimistoa ja EU:n edustustoa Washington D.C.:ssä pitämään läheisempää yhteyttä siihen;
18. muistuttaa, että EU:n ja Yhdysvaltain yhteiskunnat ovat vahvoja, liberaaliin demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeeseen ankkuroituja yhteiskuntia ja ne perustuvat moniarvoisiin toimijoihin, joita ovat muun muassa hallitukset, parlamentit, hajautetut elimet ja toimijat, erilaiset poliittiset instituutiot, liikeyritykset ja ammattijärjestöt, kansalaisyhteiskunnan järjestöt, vapaat ja riippumattomat tiedotusvälineet ja uskonnolliset ryhmät sekä tiede- ja tutkimusyhteisöt; korostaa, että meidän olisi vahvistettava yhteyksiämme Atlantin yli edistääksemme transatlanttisen kumppanuutemme hyviä puolia ja merkitystä eri tasoilla ja kaikkialla EU:ssa ja Yhdysvalloissa keskittymättä pelkästään itä- ja länsirannikoihin; kehottaa laatimaan paranneltuja erityisohjelmia, joille myönnetään riittävästi rahoitusta tätä varten;
19. pitää myönteisenä unionin toimielinten ja Yhdysvaltain osavaltioiden ja metropolialueiden välisten suhteiden piristävää vaikutusta transatlanttisiin suhteisiin etenkin ystävyyskaupunkitoiminnan alalla; nostaa tässä yhteydessä esiin ilmastojohtajuutta koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan puitteissa tehtävän yhteistyön; kehottaa Yhdysvaltain osavaltioita lujittamaan yhteyksiään EU:n toimielimiin;
20. korostaa, että koulutusohjelmissä toteutettava kulttuurivaihto on keskeisellä sijalla, kun edistetään ja kehitetään yhteisiä arvoja ja rakennetaan siltoja transatlanttisten kumppanien välille; kehottaa siksi vahvistamaan ja lisäämään Erasmus+-ohjelmaan sisältyviä opiskelijoiden liikkuvuusohjelmia Yhdysvaltain ja EU:n välillä sekä parantamaan niiden käyttömahdollisuuksia;
21. ilmaisee erityisen tyytyväisyytensä siihen, miten amerikkalaiset koululaiset ovat vastanneet moniin murhenäytelmiin, joita ampuma-aseiden käyttäminen kouluissa on aiheuttanut, ja miten he ovat vaatineet tiukempia aselakeja ja kansallisen kivääriyhdistyksen NRA:n vaikutusvallan pienentämistä lainsäädäntöprosessissa;

Yhdessä kohti maailmanlaajuisia haasteita

22. vaatii, että EU:n ja Yhdysvaltain olisi edelleen toimittava rakentavissa rooleissa ratkomalla yhteisesti alueellisia konflikteja ja maailmanlaajuisia haasteita kansainvälisen oikeuden periaatteiden pohjalta; korostaa, että monenvälisyys, johon Eurooppa on syvästi ankkuroitunut, asetetaan koko ajan enemmän kyseenalaiseksi Yhdysvaltain ja muiden suurvaltojen asenteissa; muistuttaa monenvälisyyden tärkeydestä rauhan ja vakauden säilyttämisessä, oikeusvaltion arvojen edistämisen välineenä sekä ratkottaessa kansainvälisiä kysymyksiä, ja pitää kiinni siitä, että ne olisi ratkaistava asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla; on siksi huolissaan siitä, että Yhdysvaltain viimeaikaiset yksipuoliset päätökset – irtautuminen keskeisistä kansainvälisistä sopimuksista, tiettyjen sitoumusten peruuttaminen, kansainvälisten sääntöjen rapauttaminen, poistuminen kansainvälisiltä foorumeilta ja diplomaattisten ja

kaupallisten jännitteiden kiristäminen – voivat poiketa näistä yhteisistä arvoista ja rasittaa suhdetta; kehottaa unionia osoittamaan yhtenäisyyttä, lujuutta ja oikeasuhteisuutta vastineissaan kyseisiin päätöksiin; kehottaa jäsenvaltioita siksi välttämään kaikkia toimia ja liikkeitä, joilla pyritään saamaan kahdenvälisiä etuja johdonmukaisen ja yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan kustannuksella;

23. panee merkille, että muilla keskeisillä suurvalloilla, kuten Venäjällä ja Kiinalla, on vankkoja poliittisia ja taloudellisia strategioita, joista moni saattaa olla ristiriidassa yhteisten arvojemme, kansainvälisten sitoumustemme ja itse transatlanttisen kumppanuuden kanssa ja vaarantaa ne; muistuttaa, että tällainen kehitys tekee EU:n ja Yhdysvaltain yhteistyöstä entistä välttämättömämpää, jotta voimme jatkossakin ylläpitää avoimia yhteiskuntiamme sekä edistää ja suojella yhteisiä oikeuksiamme, periaatteitamme ja arvojamme, mukaan luettuna kansainvälisen oikeuden noudattaminen; kehottaa tältä osin lisäämään EU:n ja Yhdysvaltain koordinointia yhteisen pakotepolitiikan linjaamisessa ja laatimisessa sen tehokkuuden parantamiseksi;
24. toteaa, että Venäjän pyrkimykset länsimaisten yhteiskuntien painostamiseen, ohjailuun ja horjuttamiseen sekä niiden heikkouksien ja demokraattisten valintojen hyväksikäyttöön edellyttävät yhteistä transatlanttista vastausta; katsoo täten, että Yhdysvaltain ja EU:n olisi asetettava Venäjän osalta etusijalle koordinoitut toimet tarvittaessa yhdessä Naton kanssa; panee tässä yhteydessä huolestuneena merkille lausunnot, joita Yhdysvaltain ja Venäjän presidentit esittivät Helsingissä 16. heinäkuuta 2018 järjestetyn tapaamisensa yhteydessä; muistuttaa, että valeuutiset, disinformaatio ja etenkin pahantahtoinen vaikuttaminen muodostavat selkeän uhan demokratiollemme; vaatii, että poliittista ja yhteiskunnallista vuoropuhelua on käytävä tavalla, jolla saatetaan tasapainoon nimettömyys ja vastuu sosiaalisessa mediassa;
25. korostaa, että turvallisuus on monitahoista ja kytkeytyy moneen asiaan ja että sen määritelmä kattaa paitsi sotilaalliset niin myös muun muassa ympäristöön, energiaan, kauppaan, kyberturvallisuuteen ja viestintään, terveyteen, kehitysyhteistyöhön, vastuullisuuteen ja humanitaariseen apuun liittyvät seikat; vaatii, että turvallisuuskysymyksiä olisi käsiteltävä laajan lähestymistavan puitteissa; pitää tältä osin valitettavana, että Yhdysvallat on ehdottanut huomattavia budjettileikkauksia muun muassa Afganistanin valtiorakenteiden kehittämiseen tarkoitettuihin varoihin, Afrikan kehitysapuun, humanitaariseen apuun sekä YK:n ohjelmien, operaatioiden ja virastojen rahoitukseen;
26. korostaa, että tasapainoisen ja molempia osapuolia hyödyttävän transatlanttisen kauppasopimuksen vaikutus ulottuisi paljon kaupallisia ja taloudellisia näkökohtia pitemmälle;
27. toteaa, että Nato on edelleen Euroopan yhteisen turvallisuuden pääasiallinen takaaja; pitää myönteisenä, että Yhdysvallat on vahvistanut sitoutuvansa Natoon ja Euroopan turvallisuuteen; painottaa, että EU:n ja Naton välisen yhteistyön syventäminen vahvistaa myös transatlanttista kumppanuutta;
28. pitää tärkeänä turvallisuuden ja puolustuksen alan yhteistyötä, koordinointia ja synergiavaikutuksia; painottaa puolustusmenojen parempaa käyttöä ja vaatii tässä yhteydessä, että taakanjakamisessa ei pitäisi keskittyä yksinomaan panoksiin (2 prosenttia BKT:stä olisi käytettävä puolustukseen) vaan myös tuotoksiin (valmiudet mitattuna liikuteltavien joukkojen, valmiusjoukkojen ja pysyvien joukkojen määrällä); muistuttaa, että tämä määrällinen tavoite heijastaa kuitenkin sitä, että eurooppalaiset

ovat yhä tietoisempia omasta turvallisuusvastuustaan, mikä on käynyt välttämättömäksi strategisen ympäristön heikkenemisen myötä; pitää myönteisenä, että puolustuksesta on tulossa tärkeämpi painopiste EU:lle ja sen jäsenvaltioille, sillä se tuo sotilasasioihin tehokkuutta EU:n ja Naton etujen mukaisesti, ja pitää tässä yhteydessä myönteisenä Yhdysvaltain joukkojen läsnäoloa unionin alueella; toteaa, että Nato on edelleen ratkaisevan tärkeä Euroopan ja sen liittolaisten yhteiselle turvallisuudelle (Washingtonin sopimuksen 5 artikla); korostaa, että Naton kyky huolehtia tehtävistään riippuu läheisesti transatlanttisten suhteiden vahvuudesta;

29. kehottaa EU:ta vahvistamaan Euroopan puolustusunionia, jotta voidaan luoda valmiuksia, joilla varmistetaan unionin strateginen merkityksellisyys puolustuksen ja turvallisuuden alalla esimerkiksi lisäämällä puolustuksen alan menoja, tutkimusta, kehittämistä, hankintoja, ylläpitoa ja koulutusta koskevaa synergiaa ja tehokkuutta jäsenvaltioiden välillä; pitää kiinni siitä, että unionin tason puolustusyhteistyön lisääminen vahvistaa eurooppalaista panosta rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistämiseksi alueellisesti ja kansainvälisesti ja edistää siten myös Nato-liittoutuman tavoitteita ja vahvistaa transatlanttista yhteyttä; tukee siksi viimeaikaisia pyrkimyksiä tehostaa unionin puolustusrakenteita, mukaan luettuina Euroopan puolustusrahasto ja äskettäin perustettu pysyvä rakenteellinen yhteistyö (PRY);
30. suhtautuu myönteisesti PRY:n perustamiseen ja tukee sen ensimmäisiä hankkeita, kuten sotilaallista liikkuvuutta; korostaa, että PRY on sekä EU:n että Naton yhteisen edun mukainen ja sen pitäisi vauhdittaa entisestään näiden organisaatioiden välistä yhteistyötä voimavarojen kehittämisessä ja Naton EU-pilarin lujittamisessa kunkin kansallisen perustuslain puitteissa;
31. toistaa, että EU:n ja Yhdysvaltain on parannettava yhteistyötään kyberturvallisuuden ja -puolustuksen alalla erityisesti erityisvirastojen ja työryhmien, kuten ENISAn, Europolin, Interpolin, PRY:n tulevien rakenteiden ja Euroopan puolustusrahaston, kautta erityisesti siten, että torjutaan kyberhyökkäyksiä ja edistetään yhdessä toimia, joilla luodaan kattava ja avoin kansainvälinen kehys, jossa vahvistetaan kyberturvallisuuden alan toimia koskevat vähimmäisnormit perusvapauksia kunnioittaen; pitää välttämättömänä, että EU ja Nato lisäävät tiedustelutietojen vaihtoa, jotta kyberhyökkäysten tekijät pystytään selvittämään virallisesti ja kyberhyökkäyksistä vastuussa oleville voidaan määrätä rajoittavia seuraamuksia; korostaa Yhdysvaltain ERI-aloitteen merkitystä ja myönteistä vaikutusta EU:n jäsenvaltioiden turvallisuudelle;
32. korostaa, että tekoälyn ja koneoppimisen kasvava merkitys edellyttää EU:n ja Yhdysvaltain tehostettua yhteistyötä ja että olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla edistetään Yhdysvaltain ja Euroopan korkean teknologian yritysten välistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että kehittämistä ja soveltamista koskevaa kumppanuutta käytetään parhaalla mahdollisella tavalla;
33. kehottaa Yhdysvaltain kongressia sisällyttämään Euroopan parlamentin kyberuhkatietojen vaihto-ohjelmaansa Australian, Kanadan, Uuden Seelannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamenttien rinnalle;
34. korostaa, että tarvitaan yhteinen lähestymistapa digitaalisten alustojen sääntelyyn ja niiden vastuunalaisuuden lisäämiseen, jotta voidaan keskustella verkkosensuurista, tekijänoikeuksista ja oikeudenhaltijoiden oikeuksista, henkilötiedoista ja verkon neutraaliudesta; toistaa, että on tarpeen työskennellä yhdessä, jotta edistetään avointa, yhteentoimivaa ja turvallista internetiä, johon sovelletaan monen sidosryhmän mallia,

jolla edistetään ihmisoikeuksia, demokratiaa, oikeusvaltiota ja sananvapautta ja joka tukee taloudellista hyvinvointia ja innovointia samalla kun kunnioitetaan yksityisyyden suojaa ja estetään huijaukset, petokset ja varkaudet; kehottaa toteuttamaan yhteisiä toimia, joilla kehitetään normeja ja sääntelyä ja edistetään kansainvälisen oikeuden soveltamista kybervaruudessa;

35. muistuttaa, että verkon neutraalius on kirjattu EU:n lainsäädäntöön; pitää valitettavana, että Yhdysvaltain tietohallintovirasto on päättänyt purkaa verkon neutraaliutta koskevat säännöt; panee tyytyväisenä merkille, että Yhdysvaltain senaatti äänesti äskettäin tämän päätöksen kumoamisesta; kehottaa Yhdysvaltain kongressia seuraamaan senaatin päätöstä, jotta voidaan säilyttää avoin, turvallinen ja varma internet, jossa internetin sisältöjen syrjiminen on kielletty;
36. korostaa, että tarvitaan standardointia koskevia asianmukaisia neuvotteluja erityisesti yhä nopeammin kehittyvän teknologian osalta varsinkin tietoteknisellä alalla;
37. painottaa, että tärkeä osa EU:n ja Yhdysvaltain terrorisminvastaisten ponnistelujen vahvistamista on kriittisten infrastruktuurien suojeleminen, mukaan luettuina yhteisten normien edistäminen sekä yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden stimulointi, sekä kattava terrorismin torjunta myös alueellisilla, monenvälisillä ja kansainvälisillä foorumeilla tapahtuvan koordinoinnin sekä terroristien toimintaa koskevan tietojen vaihdon alalla tehtävän yhteistyön kautta; korostaa, että tarvitaan tukimekanismeja, kuten EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmää (ETIAS) ja muita yhteisiä pyrkimyksiä, jotka voivat merkittäväällä tavalla edistää ja parantaa terrorismin ja ääriliikkeiden torjuntaa; muistuttaa molempia osapuolia siitä, että terrorismin torjunnassa on noudatettava kansainvälistä oikeutta ja demokraattisia arvoja ja kunnioitettava kaikilta osin kansalaisvapauksia ja perusihmisoikeuksia;
38. on huolissaan siitä, että Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelun (CIA) johtajaksi nimitettiin äskettäin Gina Haspel, joka on kunnioittanut heikosti ihmisoikeuksia muun muassa osallistuessaan CIA:n luovutuksia ja salaisia pidätyksiä koskeneeseen ohjelmaan;
39. on erittäin huolissaan siitä, että Yhdysvaltain hallinto on ilmoittanut purkavansa miehittämättömiä ilma-aluksia koskevan ohjelman rajoitukset, mikä lisää siviiliuhrien ja laittomien teloitusten riskiä, ja avoimuuden puutteesta, joka koskee sekä Yhdysvaltain miehittämättömiä ilma-aluksia koskevaa ohjelmaa että joidenkin unionin jäsenvaltioiden antamaa apua; kehottaa Yhdysvaltoja ja EU:n jäsenvaltioita varmistamaan, että aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytössä noudatetaan niillä olevia velvoitteita, jotka johtuvat kansainvälisestä oikeudesta, kuten kansainvälisestä ihmisoikeuslainsäädännöstä ja kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta, ja että luodaan vahvoja sitovia normeja, joilla säännellään kaikenlaisen avun tarjoamista miehittämättömillä ilma-aluksilla toteutettaviin kuolettaviin operaatioihin;
40. korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltain on torjuttava veropetoksia ja muita talousrikoksia ja turvattava avoimuus;
41. kannustaa parantamaan yhteistyötä veropetosten, veronkierron, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjunnan alalla erityisesti EU:n ja Yhdysvaltain TFTP-sopimuksen (Terrorist Finance Tracking Programme) puitteissa, ja katsoo, että tätä sopimusta olisi vahvistettava niin, että se sisältäisi tiedot ulkoiseen puuttumiseen tai laittomiin tiedustelupalveluihin liittyvistä rahoitusvirroista; kehottaa lisäksi EU:ta ja

Yhdysvaltoja tekemään yhteistyötä OECD:ssä verovilpin ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi vahvistamalla kansainvälisiä sääntöjä ja normeja, joilla tämä maailmanlaajuinen ongelma voidaan ratkaista; korostaa, että yhteisen turvallisuuden parantaminen edellyttää lainvalvontaviranomaisten jatkuvaa yhteistyötä, ja kehottaa Yhdysvaltoja varmistamaan kahden- ja monenvälisen yhteistyön tällä alalla; pitää valitettavana, että Dodd–Frank-laki on osittain kumottu, minkä seurauksena yhdysvaltalaisen pankkien valvonta on vähentynyt merkittävästi;

42. korostaa, että Privacy Shield -järjestelyssä on edelleen rekisteröityjen henkilöiden perusoikeuksia koskevia puutteita; pitää myönteisinä ja tukee kehotuksia, joiden mukaan Yhdysvaltain lainsäätäjän olisi laadittava yleinen yksityisyys- ja tietosuojalaki; muistuttaa, että Euroopassa henkilötietojen suoja on perusoikeus ja että Yhdysvalloilla ei ole uuteen yleiseen tietosuojasetukseen (GDPR) verrattavia sääntöjä;
43. muistuttaa laajasta transatlanttisesta solidaarisuudesta, jolla reagoitiin Salisburyssa tapahtuneeseen Skripalien myrkytykseen, joka johti venäläisten diplomaattien karkottamiseen kahdestakymmenestä unionin jäsenvaltiosta, Kanadasta, Yhdysvalloista, Norjasta ja viidestä EU:n jäseneksi pyrkivästä valtiosta;
44. muistuttaa olevansa huolissaan siitä, että maaliskuussa 2017 Yhdysvaltain kongressi hylkäsi Yhdysvaltain telehallintoviraston (Federal Communications Commission) esittämän laajakaistapalvelujen ja muiden televiestintäpalvelujen asiakkaiden yksityisyyden suojaa koskevan säännön, mikä käytännössä poistaa laajakaistapalveluihin liittyvät yksityisyyden suojaa koskevat säännöt, jotka olisivat edellyttäneet, että internetpalveluntarjoajat hankkivat kuluttajien nimenomaisen suostumuksen ennen kuin ne myyvät tai jakavat selaustietoja ja muita yksityisiä tietoja mainostajille ja muille yrityksille; pitää tätä jälleen uutena uhkana yksityisyyden suojalle Yhdysvalloissa;
45. muistuttaa, että Yhdysvallat on edelleen ainoa EU:n viisumivapauslistalla oleva unionin ulkopuolinen maa, joka ei myönnä viisumivapautta kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisille; kehottaa Yhdysvaltoja lisäämään kyseiset viisi EU:n jäsenvaltiota (Bulgaria, Kroatia, Kypros, Puola ja Romania) mahdollisimman pian Yhdysvaltain viisumivapausohjelmaan; muistuttaa, että komissiolla on oikeudellinen velvoite antaa delegoitu säädös, jolla tilapäisesti keskeytetään viisumivapauden soveltaminen niiden kolmansien maiden kansalaisiin, jotka eivät ole poistaneet tiettyjen jäsenvaltioiden kansalaisten viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa asiaa koskevien ilmoitusten julkaisemispäivästä, ja että tämä määräaika umpeutui 12. huhtikuuta 2016; kehottaa komissiota Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan nojalla antamaan vaaditun delegoidun säädöksen;
46. painottaa, että unioni on sitoutunut vahvistamaan naapureidensa demokratiaa, ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, vaurautta, vakautta, kestävyyttä ja turvallisuutta ensi sijassa ei-sotilaallisin keinoin erityisesti assosiaatiosopimusten täytäntöönpanon kautta; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja tehostamaan yhteistyötään ja koordinoimaan paremmin toimiaan, hankkeitaan ja kantojaan Euroopan unionin itäisessä ja eteläisessä naapurustossa; muistuttaa, että unionin kehitysapupolitiikka ja humanitaarisen avun politiikka eri puolilla maailmaa edistävät myös osaltaan globaalia turvallisuutta;
47. antaa tunnustusta Yhdysvaltain strategiselle fokukselle ja avoimuudelle Balkanin alueen suhteen, ja muistuttaa, että alue on haaste Euroopalle ja koko mantereen turvallisuudelle; kehottaa siksi Yhdysvaltoja edelleen osallistumaan yhteisiin

ponnisteluihin Länsi-Balkanin alueella ja erityisesti lujittamaan oikeusvaltioperiaatetta, demokratiaa, sananvapautta ja turvallisuusyhteistyötä; kannustaa kehittämään lisää yhteisiä toimia, kuten korruptiontorjuntamekanismit ja instituutioiden kehittäminen, jotta alueen maille voidaan tarjota enemmän turvallisuutta, vakautta, kestävyyskykyä ja taloudellista vaurautta, sekä omaksumaan roolin pitkäaikaisten ongelmien ratkaisemisessa; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltain olisi pantava alulle Länsi-Balkanin aluetta koskeva uusi korkean tason vuoropuhelu, jotta voidaan varmistaa, että poliittiset tavoitteet ja avustusohjelmat ovat yhdensuuntaisia, sekä toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä;

48. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja omaksumaan aktiivisemmän ja vaikuttavamman roolin Ukrainan alueen konfliktin ratkaisemisessa sekä tukemaan kaikkia pyrkimyksiä kohti kestävästä rauhanomaista ratkaisua, jossa kunnioitetaan Ukrainan yhtenäisyyttä, suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta ja määrätään Krimin niemimaan palauttamisesta Ukrainalle, sekä kannustamaan ja tukemaan Ukrainan uudistus- ja talouskehitysprosesseja, joiden on vastattava täysin Ukrainan sitoumuksia sekä kansainvälisten järjestöjen antamia suosituksia; ilmaisee syvän pettymyksensä siitä, että Minskin sopimusten täytäntöönpanossa ei ole vielä edistytty ja että Itä-Ukrainan turvallisuustilanne ja humanitaarinen tilanne ovat heikentyneet; toteaa siksi, että Venäjään kohdistetut pakotteet ovat edelleen tarpeen, ja että Yhdysvaltain olisi koordinoitava toimensa EU:n kanssa; kehottaa tässä asiassa tiivistämään korkean edustajan / varapuheenjohtajan ja Yhdysvaltain Ukrainan-erityisedustajan välistä yhteistyötä;
49. muistuttaa, että on myös tärkeää, että EU ja Yhdysvallat etsivät ratkaisuja Georgian ja Moldovan jäätyneisiin konflikteihin;
50. muistuttaa, että kansainvälinen järjestys perustuu kansainvälisten sopimusten noudattamiseen; pitää tässä valossa valitettavana, että Yhdysvallat ei hyväksynyt Kanadassa pidetyn G7-huippukokouksen päätelmiä; muistuttaa sitoutuneensa noudattamaan kansainvälistä oikeutta ja yleismaailmallisia arvoja ja erityisesti vastuullisuutta, ydinsulkua ja kiistojen rauhanomaista ratkaisemista; korostaa, että ydinsulkustrategiamme johdonmukaisuus on avain uskottavuudellemme maailmanlaajuisena toimijana ja neuvottelijana; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja yhteistyöhön, jotta mahdollistetaan ydinaseriisunta ja tehokkaat ydinvaaran vähentämistä koskevat toimenpiteet;
51. korostaa, että yhteinen kattava toimintasuunnitelma (JCPOA) Iranin kanssa on merkittävä monenvälinen sopimus sekä alueen vakauttamisen edistämiseen tähtäävän monenvälisen ja EU:n diplomatian huomattava diplomaattinen saavutus; muistuttaa, että unioni aikoo tehdä kaiken voitavansa säilyttääkseen Iranin kanssa tehdyn JCPOA:n kansainvälisen ydinsulkurakenteen keskeisenä pilarina myös Pohjois-Korean kysymyksen osalta sekä alueen turvallisuuden ja vakauden kannalta merkittävänä elementtinä; toistaa, että on tarpeen puuttua kriittisemmin Iranin ballististen ohjusten alalla toteuttamiin ja alueen vakauteen liittyviin toimiin, erityisesti Iranin sekaantumiseen alueen eri konflikteihin, sekä JCPOA:n ulkopuolelle jäävien ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien tilanteeseen Iranissa asianmukaisissa muodoissa ja kaikilla asianmukaisilla foorumeilla; korostaa, että transatlanttinen yhteistyö on ratkaisevaa näiden kysymysten ratkaisemisessa; korostaa, että Kansainvälisen atomienergiajärjestön monien raporttien mukaan Iran täyttää JCPOA:n mukaiset sitoumuksensa; arvostelee voimakkaasti sitä, että presidentti Trump on päättänyt irtautua yksipuolisesti JCPOA-sopimuksesta ja kohdistaa Iranissa toimiviin

unionin yrityksiin ekstraterritoriaalisia toimenpiteitä; korostaa, että unioni on päättänyt suojella omia etujaan ja yritystensä ja investoijiansa etuja Yhdysvaltain pakotteiden ekstraterritoriaalisten vaikutusten edessä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä päätöstä aktivoida ”suojautumisasetus”, jonka tarkoituksena on suojata unionin kaupallisia etuja Iranissa Yhdysvaltain ekstraterritoriaalisten pakotteiden vaikutuksilta, ja kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa toteuttamaan lisätoimenpiteitä, jotka katsotaan tarpeellisiksi JCPOA:n suojaamiseksi;

52. on huolissaan Yhdysvaltain turvallisuus- ja kauppapolitiikasta Itä- ja Kaakkois-Aasiassa, mukaan luettuna poliittinen tyhjiö, joka aiheutuu sen vetäytymisestä Tyynenmeren vapaakauppasopimuksesta (TPP); toistaa pitävänsä tärkeänä unionin rakentavaa osallistumista Itä- ja Kaakkois-Aasian ja Tyynenmeren alueella, ja pitää tässä yhteydessä tervetulleena EU:n aktiivista kauppapolitiikkaa tuolla maailman alueella ja erityisesti turvallisuuteen liittyviä EU:n aloitteita sellaisina kuin ne on esitetty neuvoston päätelmissä EU:n ja Aasian maiden välisestä tehostetusta yhteistyöstä ja myös poliittisen ja taloudellisen tasapainon kannalta;
53. pitää myönteisenä Pohjois-Korean kanssa käynnistettyä uutta korkean tason vuoropuhelua ja Singaporessa 12. kesäkuuta 2018 pidettyä huippukokousta; muistuttaa, että näissä neuvotteluissa, joista ei ole vielä nähty mitään kouraantuntuvia ja todennettavia tuloksia, pyritään jännitteiden rauhanomaiseen ratkaisemiseen ja siten alueellisen ja maailmanlaajuisen rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistämiseen; korostaa, että samalla kansainvälisen yhteisön, mukaan luettuina EU ja Yhdysvallat, on edelleen painostettava Pohjois-Koreaa, kunnes se uskottavasti luopuu ydinaseista ratifioimalla täydellisen ydinkoekieltosopimuksen ja antaa täydellisen ydinkoekieltosopimuksen järjestön valmistelevalle komissiolle ja IAEA:lle mahdollisuuden dokumentoida maan ydinaseriisunnan; on huolissaan Pohjois-Korean riittämättömästä kehityksestä ydinaseriisunnassa, minkä vuoksi presidentti Trump peruutti 24. elokuuta 2018 ulkoministeri Mike Pompeon suunnitellut neuvottelut Pohjois-Korean kanssa;
54. muistuttaa Yhdysvaltoja siitä, että se ei ole vielä kukaan ratifioinut täydellistä ydinkoekieltosopimusta, vaikka se on sopimuksen liitteessä II mainittu valtio, jonka allekirjoitus on välttämätön sopimuksen voimaantulemiseksi; toistaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan maailman johtajille osoittaman kehotuksen ratifioida kyseinen sopimus; kehottaa Yhdysvaltoja ratifioimaan täydellisen ydinkoekieltosopimuksen mahdollisimman pian ja tukemaan täydellisen ydinkoekieltosopimuksen järjestöä, kun se pyrkii taivuttamaan muut liitteessä II mainitut valtiot sopimuksen ratifioimiseen;
55. vaatii kansainvälisen merioikeuden kunnioittamista myös Etelä-Kiinan merellä; kehottaa tältä osin Yhdysvaltoja ratifioimaan YK:n merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS);
56. kehottaa tiivistämään EU:n ja Yhdysvaltain välistä yhteistyötä, jotta saavutetaan rauhanomainen ratkaisu Syyrian alueellisiin konflikteihin ja sijaissotaan, koska yhteisen strategian puuttuminen haittaa konfliktien rauhanomaista ratkaisemista, ja kehottaa kaikkia osapuolia ja alueellisia toimijoita pidättymään väkivallasta ja kaikista muista toimista, jotka saattavat pahentaa tilannetta; pitää YK:n johtamaa Geneven prosessia ensisijaisena Syyrian konfliktin ratkaisemiseksi tavalla, joka vastaa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 2254 ja josta konfliktin osapuolet neuvottelevat ja jota keskeiset kansainväliset ja alueelliset toimijat tukevat; vaatii, että YK:n

turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, joita Astanan neuvottelujen maat rikkovat, pannaan täysin täytäntöön ja niitä noudatetaan; vaatii yhteisiä toimia, jotta varmistetaan humanitaarisen avun täysin esteetön saanti sitä tarvitseville ja mahdollistetaan vastuussa olevien henkilöiden riippumaton, puolueeton, perusteellinen ja uskottava tutkiminen ja syytteenpano; vaatii myös tukea muun muassa Syyrian arabitasavallassa tehtyjä kansainvälisiä rikoksia käsittelevän kansainvälisen, puolueettoman ja riippumattoman mekanismin (IIIM) maaliskuusta 2012 lähtien tekemälle työlle;

57. muistuttaa, että unioni toivoo paluuta merkitykselliseen Lähi-idän rauhanprosessiin kohti kahden valtion ratkaisua vuoden 1967 rajojen mukaisesti siten, että riippumaton, demokraattinen, elinkelpoinen ja yhtenäinen Palestiinan valtio voi elää rinnatusten rauhan ja turvallisuuden vallitessa turvallisen Israelin valtion ja muiden naapurien kanssa, ja toteaa, että on pidätyttävä kaikista toimista, jotka voivat haitata näitä pyrkimyksiä; pitää erittäin valitettavana, että Yhdysvaltain hallitus päätti yksipuolisesti siirtää suurlähetystönsä Tel Avivista Jerusalemiin ja tunnustaa Jerusalemin virallisesti Israelin pääkaupungiksi; painottaa, että Jerusalemin kysymyksen on oltava osa israelilaisten ja palestiinalaisten välistä lopullista rauhansopimusta; korostaa, että yhteistä etenemissuunnitelmaa olisi lujitettava, ja painottaa että Yhdysvaltain olisi koordinoitava Lähi-idän rauhanpyrkimyksiään eurooppalaisten kumppaniensa kanssa;
58. antaa tunnustusta YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestölle (UNRWA) ja sen työnsä omistautuneelle henkilöstölle niiden merkittävästä ja välttämättömästä humanitaarisesta työstä ja kehitystyöstä palestiinalaispakolaisten hyväksi (Länsirannalla, mukaan luettuina Itä-Jerusalem, Gazan alue, Jordania, Libanon ja Syyria), sillä se on elintärkeää alueen turvallisuudelle ja vakaudelle; on erittäin pahoillaan Yhdysvaltain hallinnon päätöksestä leikata sen UNRWA:lle myöntämää rahoitusta ja pyytää Yhdysvaltoja harkitsemaan uudelleen tätä päätöstä; korostaa Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin jatkuvaa tukea kyseiselle virastolle ja kannustaa EU:n jäsenvaltioita myöntämään lisärahoitusta UNRWA:n toiminnan pitkän aikavälin kestävyuden takaamiseksi;
59. kehottaa lisäyhteistyöhön EU:n ja Yhdysvaltain maailmanlaajuisissa ohjelmissa, joilla edistetään demokratiaa, tiedotusvälineiden vapautta, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja ja ihmisoikeuksien suojelua, mukaan luettuina pakolaisten ja maahanmuuttajien, naisten sekä rotuvähemmistöjen ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeudet; korostaa, että hyvän hallintotavan, vastuuvollisuuden, avoimuuden ja oikeusvaltioperiaatteen arvot ovat ihmisoikeuksien puolustamisen tärkeä perusta; muistuttaa, että EU vastustaa kuolemanrangaistusta voimakkaasti ja periaatteellisesti ja kannattaa kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon yleistä keskeyttämistä, jotta rangaistuksesta voidaan luopua maailmanlaajuisesti; korostaa, että kriisien ehkäiseminen ja rauhanrakentaminen sekä humanitaarisiin hätätilanteisiin vastaaminen edellyttävät yhteistyötä;
60. toteaa, että EU:lla ja Yhdysvalloilla on yhteisiä etuja Afrikassa, missä molempien on koordinoitava ja tehostettava paikallisella, alueellisella ja monikansallisella tasolla antamaansa tukea hyvälle hallinnolle, demokratialle, ihmisoikeuksille, kestäväälle sosiaaliselle kehitykselle, ympäristönsuojelulle, muuttoliikkeen hallinnalle, talouden hallinnalle ja turvallisuudelle, alueellisten konfliktien rauhanomaiselle ratkaisemiselle sekä korruption, laittomien taloudellisten toimien sekä väkivallan ja terrorismin torjumiselle; katsoo, että toimia ja resurssien käyttöä voitaisiin tehostaa parantamalla EU:n ja Yhdysvaltain välistä koordinoitua muun muassa vahvistamalla poliittista vuoropuhelua ja laatimalla yhteisiä Afrikka-strategioita siten, että samalla otetaan

asianmukaisesti huomioon alueellisten järjestöjen ja alueellista tasoa pienempien ryhmittymien näkemykset;

61. korostaa EU:n ja Yhdysvaltain yhteisten poliittisten, taloudellisten ja turvallisuuteen liittyvien etujen tärkeyttä Kiinan ja Venäjän kaltaisten maiden talouspolitiikkoihin nähden, ja muistuttaa, että yhteiset ponnistelut myös WTO:n tasolla voisivat auttaa ratkaisemaan sellaisia kysymyksiä kuin maailmanlaajuisen kaupan nykyinen epätasapaino ja Ukrainan tilanne; vaatii, että Yhdysvaltain hallinto ei enää estä WTO:n muutoksenhakuelimen tuomarien nimittämistä; korostaa, että on Kiinan OBOR-strategian (uusi silkkitie) suhteen on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä myös kehittämällä tähän liittyvää yhteistyötä EU:n sekä Yhdysvaltain, Intian, Japanin ja Australian QUAD-turvallisuusvuoropuhelun välillä;
62. toteaa, että arktisen alueen toimintapolitiikan alalla tarvitaan parempaa yhteistyötä etenkin Arktisen neuvoston yhteydessä, erityisesti koska ilmastonmuutoksen myötä voi avautua uusia merireittejä ja saataville voi tulla luonnonvaroja;
63. painottaa, että muuttoliike on maailmanlaajuinen ilmiö ja että siihen olisi siksi puututtava yhteistyön, kumppanuuden ja ihmisoikeuksien suojelun kautta mutta myös hallinnoimalla muuttoreittejä ja pyrkimällä YK:n tasolla maailmanlaajuiseen ratkaisuun noudattaen kansainvälistä oikeutta ja erityisesti vuoden 1951 Geneven yleissopimusta ja sen vuonna 1967 hyväksyttyä pöytäkirjaa; suhtautuu myönteisesti YK:ssa tähän mennessä toteutettuihin toimiin turvallista, laillista ja hallittua muuttoliikettä koskevan Global Compact -aloitteen aikaansaamiseksi ja pitää valitettavana Yhdysvaltain joulukuussa 2017 tekemää päätöstä vetäytyä keskusteluista; vaatii yhteistä politiikkaa muuttoliikkeen perussyiden torjumiseksi;
64. kannattaa EU:n ja Yhdysvaltain energiayhteistyön vahvistamista EU–USA-energianeuvoston pohjalta myös uusiutuvan energian alalla; kehottaa siksi jälleen jatkamaan sen kokouksia; vaatii myös lisää yhteistyötä energian tutkimuksen ja uusien teknologioiden alalla sekä tiiviimpää yhteistyötä energiainfrastruktuurien suojelemiseksi kyberiskuilta; pitää kiinni siitä, että energian toimitusvarmuuden alalla on tehtävä yhteistyötä, ja korostaa, että on tarpeen täsmentää, miten Ukrainan kauttakulkurooli jatkuu;
65. korostaa huolta Nord Stream 2 -putkesta ja siitä, että se saattaa jakaa näkemyksiä energiaturvallisuudesta ja rikkoa jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta, ja pitää myönteisenä Yhdysvaltain tukea Euroopan energiaturvallisuuden varmistamiselle;
66. pitää valitettavana Yhdysvaltain irtautumista Pariisin sopimuksesta mutta pitää arvossa sitä, että yhdysvaltalaiset yksityishenkilöt, yritykset, kaupungit ja osavaltiot pyrkivät edelleen kohti Pariisin sopimuksen täyttämistä ja ilmastonmuutoksen torjumista, ja korostaa tarvetta lisätä unionin yhteyksiä näihin toimijoihin; panee merkille, että ilmastonmuutos ei ole enää osa Yhdysvaltain kansallista turvallisuusstrategiaa; vahvistaa EU:n sitoutumisen Pariisin sopimukseen ja YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelmaan ja painottaa, että ne on pantava täytäntöön, jotta voidaan varmistaa maailmanlaajuinen turvallisuus ja kehittää kestävämpää taloutta ja yhteiskuntaa; muistuttaa, että siirtyminen kohti vihreää taloutta tarjoaa monia mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja lisätä kasvua;
67. kannustaa jatkamaan innovoinnin, tieteen ja teknologian alan yhteistyötä ja kehottaa uudistamaan EU:n ja Yhdysvaltain välisen tiede- ja teknologiasopimuksen;

Sääntöihin perustuvan kauppajärjestelmän puolustaminen vaikeina aikoina

68. toteaa, että vuonna 2017 Yhdysvallat oli EU:n suurin vientimarkkina ja EU:n tuonnin toiseksi suurin alkuperämaa; ottaa huomioon, että EU:n ja Yhdysvaltain välisten kauppataseen vajeiden tai ylijäämien välillä on eroja riippuen siitä, onko kyse tavarakaupasta, palvelukaupasta, sähköisestä kaupasta tai ulkomaisista suorista sijoituksista; korostaa, että EU:n ja Yhdysvaltain väliset kauppa- ja sijoitussuhteet, jotka ovat maailman merkittävimmät ja perustuneet aina yhteisiin arvoihin, ovat yksi tärkeimmistä maailman talouskasvun, kaupan ja hyvinvoinnin vetureista; panee lisäksi merkille, että EU:lla on 147 miljardin dollarin ylijäämä tavarakaupassa Yhdysvaltain kanssa; toteaa, että EU:n yritykset työllistävät 4,3 miljoonaa työntekijää Yhdysvalloissa;
69. korostaa, että EU ja Yhdysvallat ovat molemmat tärkeitä toimijoita globalisoituneessa maailmassa, joka kehittyy ennennäkemättömällä vauhdilla ja intensiteetillä, ja että kun otetaan huomioon yhteiset haasteet, on EU:n ja Yhdysvaltain yhteisen edun mukaista käsitellä kauppapoliittisia kysymyksiä yhteisesti ja koordinoitusti, jotta voidaan muokata tulevia monenvälisiä kauppajärjestelmiä ja maailmanlaajuisia standardeja;
70. korostaa WTO:n keskeistä asemaa monenvälisessä järjestelmässä, koska se on edelleen paras vaihtoehto varmistaa avoin, oikeudenmukainen ja sääntöihin perustuva järjestelmä, jossa otetaan huomioon ja tasapainotetaan sen jäsenten erilaiset intressit; toistaa tukensa monenvälisen kauppajärjestelmän lujittamiselle entisestään; tukee komission työtä, jolla pyritään jatkossakin Yhdysvaltain kanssa vastaamaan yhdessä positiivisesti nykyisiin institutionaalsiin ja systeemisiin haasteisiin;
71. korostaa WTO:n asemaa kauppaan liittyvien riitojen ratkaisemisessa; kehottaa kaikkia WTO:n jäseniä varmistamaan WTO:n riitojenratkaisujärjestelmän asianmukaisen toiminnan; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että Yhdysvallat estää uusien ehdokkaiden nimittämisen valituselimeen, mikä uhkaa riitojenratkaisujärjestelmän toiminnan perusteita; kehottaa komissiota ja kaikkia WTO:n jäseniä tutkimaan keinoja ratkaista tämä WTO:n valituselimen jäsenten vaihtamiseen liittyvä pattitilanne tarvittaessa uudistamalla riitojenratkaisujärjestelmää; toteaa, että näillä uudistuksilla voitaisiin varmistaa järjestelmän mahdollisimman suuri tehokkuus ja riippumattomuus siten, että samalla noudatetaan arvoja ja yleistä lähestymistapaa, joita EU on jatkuvasti puolustanut WTO:n perustamisesta lähtien ja joihin kuuluvat erityisesti vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan edistäminen maailmanlaajuiselta pohjalta oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti sekä kaikkien WTO:n jäsenten velvollisuus noudattaa kaikkia WTO:n velvoitteita;
72. pitää valitettavana, että WTO:n yhdennessätoista ministerikokouksessa (MC11) ei saavutettu tuloksia, mutta panee tyytyväisenä merkille, että Yhdysvallat, EU ja Japani allekirjoittivat yhteisen julkilausuman markkinoita vääristävien epäoikeudenmukaisten ja protektionististen käytäntöjen lakkauttamisesta, mitä korostettiin myös heinäkuussa 2017 koolla olleen G20-ryhmän julkilausumassa; kehottaa jatkamaan Yhdysvaltain ja Japanin kanssa tässä asiassa tehtävää yhteistyötä, jotta voidaan puuttua hyvän kauppataavan vastaisiin käytäntöihin, kuten syrjintään, markkinoille pääsyn rajoittamiseen, polkumyyntiin ja tukiin;
73. kehottaa komissiota laatimaan yhdessä Yhdysvaltain ja WTO:n muiden jäsenten kanssa työsuunnitelman puuvilla- ja kalastusalan kilpailua vääristävien tukien poistamiseksi (erityisesti laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen osalta); kehottaa yhteistyöhön, jolla viedään eteenpäin monenvälisiä asioita sellaisilla uusilla

aloilla kuten sähköinen kauppa, digitaalinen kauppa – myös digitaalinen kehitys – investointien edistäminen, kauppa ja ympäristö sekä kauppa ja sukupuoli ja jolla edistetään erityisiä toimintalinjoja, joilla helpotetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (mikro- ja pk-yritysten) osallistumista globaaliin talouteen;

74. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja edistämään kansainvälistä yhteistyötä, jotta vahvistetaan julkisia hankintoja koskevia kansainvälisiä sopimuksia ja erityisesti julkisia hankintoja koskevaa sopimusta (GPA);
75. kehottaa komissiota aloittamaan Yhdysvaltain kanssa vuoropuhelun, jolla pyritään jatkamaan neuvotteluja monenvälisestä ympäristöhyödykesopimuksesta (EGA) ja palvelukauppasopimuksesta (TiSA);
76. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja yhdistämään voimavaransa epäoikeudenmukaisten kauppapolitiikkojen ja -käytäntöjen torjumiseksi siten, että samalla noudatetaan monenvälisiä sääntöjä ja WTO:n riitojenratkaisumenettelyä ja välttää yksipuolisilta toimenpiteiltä, koska ne ovat vahingollisia kaikille maailmanlaajuisille arvoketjuille, joissa EU:n ja Yhdysvaltain yritykset toimivat; pitää hyvin valitettavana kansainvälisessä kaupankäyntijärjestelmässä vallitsevaa epävarmuutta, jonka Yhdysvallat on aiheuttanut turvautumalla ennen WTO:n ja sen riitojenratkaisumenettelyn perustamista kehitettyihin välineisiin ja toimintapolitiikan keinoihin (kuten 232 artikla vuodelta 1962 ja 301 artikla vuodelta 1974); panee tässä yhteydessä merkille, että Yhdysvaltain päätöstä teräs- ja alumiinitullien määräämisestä 232 artiklan nojalla ei voida perustella kansalliseen turvallisuuteen vedoten, ja kehottaa Yhdysvaltoja myöntämään EU:lle täyden ja pysyvän vapautuksen näistä toimista; kehottaa komissiota vastaamaan määrätietoisesti, jos tulleja käytetään keinona hillitä EU:n vientiä; toteaa, että Yhdysvaltain tekemä valitus suurten siviililentokoneiden kauppaan liittyvistä toimista EU:ta vastaan vietiin vaatimustenmukaisuutta käsittelevään valituselimeen, joka antoi asiasta selvityksen, ja korostaa, että vastatoimet, joita Yhdysvallat selvityksen pohjalta mahdollisesti kohdistaa eurooppalaisiin tuotteisiin, eivät olisi oikeutettuja, koska WTO hylkäsi 204 Yhdysvaltain esittämistä 218 väitteestä ja koska Yhdysvaltain maksamia laittomia tukia koskevasta asiaan liittyvästä tapauksesta odotetaan lisäselvitystä;
77. panee merkille, että EU ja Yhdysvallat tekevät jatkuvaa kahdenvälistä yhteistyötä monessa sääntelykysymyksessä, mistä ovat osoituksena hiljattain tehty kahdenvälinen sopimus vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan vakautta koskevista toimenpiteistä tai sopimus lääkkeiden valmistajiin kohdistuvien tarkastusten vastavuoroisesta tunnustamisesta; kehottaa komissiota ja neuvostoa kunnioittamaan täysimääräisesti Euroopan parlamentin roolia tässä prosessissa;
78. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n ja Yhdysvaltain kansantalouksien kannalta; kehottaa molempia osapuolia tukemaan tutkimusta ja innovointia molemmilla puolilla Atlanttia, takaamaan immateriaalioikeuksien suojan korkean tason ja varmistamaan, että korkealaatuisia innovatiivisia tuotteita tuottavat toimijat voivat tuottaa niitä jatkossakin;
79. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja parantamaan Yhdysvaltoihin ja EU:n alueelle vientiä harjoittavien pk-yritysten markkinoille pääsyä lisäämällä nykyisten sääntöjen avoimuutta ja avaamalla markkinoita Atlantin molemmin puolin esimerkiksi pk-yritysten portaalien avulla;

80. korostaa Yhdysvaltain markkinoiden merkitystä EU:n pk-yrityksille; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja käsittelemään tullien, tullien ulkopuolisten esteiden ja teknisten kaupan esteiden suhteetonta vaikutusta pk-yrityksiin Atlantin molemmin puolin siten, että tullitariffien alentamisen lisäksi myös yksinkertaistetaan tullimenettelyjä ja otetaan mahdollisesti käyttöön uusia mekanismeja, joiden tarkoituksena on auttaa pk-yrityksiä vaihtamaan EU:n ja Yhdysvaltain markkinoilla tapahtuvan ostamisen ja myymisen alan kokemuksia ja parhaita käytäntöjä;
81. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja kahdenvälisen yhteistyönsä puitteissa pidättymään keskinäisestä verokilpailusta, sillä tämä johtaa ainoastaan investointien vähenemiseen molemmissa kansantalouksissa;
82. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja sopimaan sähköisen kaupan kehuksesta, jossa kunnioitetaan kummankin osapuolen nykyisiä oikeudellisia kehyksiä ja sopimuksia, tietosuojalainsäädäntöä ja henkilötietojen suojelua koskevia sääntöjä, mikä on erityisen tärkeää palvelualalla; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n ja Yhdysvaltain olisi yhteisesti kannustettava kolmansia maita omaksumaan korkeatasoisia tietosuojastandardeja;
83. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja tehostamaan yhteistyötä ilmastonmuutoksen alalla; vaatii, että EU:n ja Yhdysvaltain on käytettävä nykyisiä ja tulevia kaikkien tasojen kauppaneuvotteluja varmistamaan kansainvälisesti hyväksytyjen normien, kuten Pariisin sopimuksen, soveltaminen, edistettävä ympäristön kannalta kestävien tavaroiden ja myös teknologian kauppaa sekä varmistettava, että toteutetaan maailmanlaajuinen energiasiirtymä, johon liittyy selkeä ja koordinoitu kansainvälisen kaupan agenda, jotta sekä suojellaan ympäristöä että luodaan työpaikkoja ja kasvua;
84. katsoo, että Yhdysvaltain ja EU:n kauppaa- ja investointisuhteita koskevaa mahdollista uutta sopimusta ei voida neuvotella paineen tai uhan alla ja että EU:n etujen mukainen olisi ainoastaan laaja, kunnianhimoinen, tasapainoinen ja kokonaisvaltainen sopimus, joka kattaa kaikki kaupan alat; panee tässä yhteydessä merkille, että voisi olla hyödyllistä perustaa erityinen ja pysyvä sääntely- ja kuulemisalan yhteistyömekanismi; kehottaa komissiota palaamaan neuvotteluihin Yhdysvaltain kanssa oikeiden olosuhteiden vallitessa;
85. korostaa, että kauppavirrat edellyttävät yhä useammin uusia, nopeampia ja turvallisempia tapoja liikuttaa tavaroita ja palveluja rajojen yli; kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja keskeisinä kauppakumppaneina tekemään yhteistyötä kauppaan liittyvän digitaalisen teknologian ratkaisujen suhteen kaupan helpottamiseksi;
86. muistuttaa, että EU:n ja Yhdysvaltain nykyinen vuoropuhelu ja yhteistyö tieteen ja teknologian alalla on tärkeää; toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltain tutkimus- ja innovointiponnisteluilla on tärkeä rooli tiedon ja talouskasvun keskeisinä vetureina, ja kannattaa EU:n ja Yhdysvaltain tiede- ja teknologiasopimuksen jatkamista ja laajentamista vuoden 2018 jälkeen, jotta voidaan edistää tutkimusta, innovointia ja uusia kehittyviä teknologioita, suojella teollis- ja tekijänoikeuksia sekä luoda enemmän ja parempia työpaikkoja, kestäväää kauppaa ja osallistavaa kasvua;
87. jakaa Yhdysvaltain huolen terästuotannon maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista; pitää samalla valitettavana, että yksipuoliset ja WTO:n sääntöjä rikkovat toimenpiteet ainoastaan heikentävät sääntöihin perustuvan kauppajärjestelmän eheyttä; korostaa, että edes EU:lle myönnettävä pysyvä vapautus Yhdysvaltain asettamista tulleista ei tekisi

tästä toimintatavasta legitiimiä; kehottaa komissiota tekemään Yhdysvaltain kanssa yhteistyötä terästuotannon ylikapasiteetin purkamiseen tarkoitettujen toimien vahvistamiseksi G20:n maailmanlaajuisen foorumin puitteissa, jotta monenvälisten toimien valtavaa potentiaalia voidaan hyödyntää; toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että sääntöihin perustuvan kauppajärjestelmän puitteissa toteutettavat yhteiset ja yhteensovitettavat toimet ovat paras tapa ratkaista tällaiset maailmanlaajuiset ongelmat;

88. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltain on tärkeää käsitellä WTO:n välttämätöntä nykyaikaistamista koordinoitulla ja rakentavalla tavalla, jotta sen toiminnasta voidaan tehdä tehokkaampaa, avoimempaa ja vastuullisempaa ja jotta varmistetaan, että sukupuoli-, sosiaali-, ympäristö- ja ihmisoikeuslottuvuudet sisällytetään riittävässä määrin kansainvälisen kaupan sääntöjen ja politiikkojen kehittämisprosessiin;
89. korostaa, että EU kannattaa vääristymätöntä markkinataloutta sekä avoimia arvoja ja sääntöihin perustuvaa ja reilua kauppaa; toistaa tukevansa komission strategiaa, jolla vastataan Yhdysvaltain nykyiseen kauppapolitiikkaan monenvälisen kauppajärjestelmän sääntöjä noudattaen; kehottaa EU:n jäsenvaltioita yhtenäisyyteen ja kehottaa komissiota kehittämään yhteisen lähestymistavan tämän tilanteen korjaamiseksi; korostaa, että tässä yhteydessä on tärkeää säilyttää EU:n jäsenvaltioiden yhtenäisyys, sillä EU:n yhteiset toimet kansainvälisellä tasolla yhteisen kauppapolitiikan ja EU:n tulliliiton puitteissa sekä kahdensivuisesti Yhdysvaltain kanssa ovat osoittautuneet paljon tehokkaammiksi kuin mitkään yksittäisten jäsenmaiden aloitteet; muistuttaa, että EU on valmis työskentelemään Yhdysvaltain kanssa kaupan liittyvien keskinäisten huolenaiheiden ratkaisemiseksi monenvälisen kauppajärjestelmän puitteissa;
90. pitää valitettavana presidentti Trumpin päätöstä vetää Yhdysvallat pois JCPOA:sta ja sen vaikutusta Iranissa liiketoimintaa harjoittaviin EU:n yrityksiin; kannattaa kaikkia EU:n toimia, joilla pyritään säilyttämään Iraniin investoivien EU:n yritysten edut, ja erityisesti komission päätöstä aktivoida suojautumisasetus, mikä osoittaa, että EU on sitoutunut yhteiseen kattavaan toimintasuunnitelmaan; katsoo, että samaa asetusta voitaisiin käyttää aina tapauksen mukaan;
91. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja lujittamaan yhteistyötään ja pyrkimyksiään panna täytäntöön ja laajentaa yritysten due diligence -järjestelyjä, jotta tehostetaan ihmisoikeuksien suojelua kansainvälisesti myös konfliktialueilta peräisin olevien mineraalien ja metallien kaupan alalla;
92. pitää valitettavana Yhdysvaltain irtautumista ympäristön suojelusta; suhtautuu tässä yhteydessä kielteisesti presidentti Trumpin päätökseen poistaa rajoitus metsästysmuistojen tuonnilta tietyistä Afrikan maista, myös Zimbabwesta ja Sambiasta, koska Yhdysvallat on maailman suurin norsuihin liittyvien metsästysmuistojen tuoja;
93. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja jatkamaan ja vahvistamaan transatlanttista parlamentaarista yhteistyötä, jonka pitäisi johtaa tiiviimpään ja laajempaan poliittiseen toimintakehykseen EU:n ja Yhdysvaltain välisten kauppaa- ja investointiyhteyksien parantamiseksi;
94. on huolissaan siitä, että Yhdysvallat ja Kiina voivat päästä sopimukseen, joka ei ole täysin WTO:n sääntöjen mukainen, mikä voisi myös heikentää unionin etuja ja vaikeuttaa transatlanttisia kauppasuhteita; korostaa siksi, että tarvitsemme globaalimman sopimuksen tärkeimpien kauppakumppaneidemme kanssa, koska meillä on maailmanlaajuisesti yhteiset intressit;

o

o o

95. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, komissiolle, jäsenvaltioiden sekä liittymässä olevien valtioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdysvaltain presidentille sekä Yhdysvaltain senaatille ja edustajainhuoneelle.